

IV. Aalestang er et Redskab til at stange Aal med til enhver Tid af Aaret baade paa Iis og paa aabent Vand, og det har formedelst dets Brugbarhed vundet en saa stor Almindelighed, at det ved alle Limfjordens Kyster eies af næsten enhver Mandsperson blandt den fiffende Almue. Det bestaaer af en lang Stage paa hvis ene Ende er fastgjort et af Jern dannet Instrument, hvis Indretning dog er forskjellig og har forskjellige Benævnelser.

- a) Det oprindelige saakaldte Algier (Aalejern) bestod ikkun af Flæner, Tunger og Braade, af hvilke en Afbildning er vedhæftet Commissionsprotocollen fra 1849 og maa ansees for usfadeligt, naar der kun er den behørig Afstand imellem Flæner og Tunger, midt imellem hvilke Braadden er anbragt, saa at, naar der bestemmes en Afstand imellem de to Førstnævnte, Braaddens Stilling derved er fastsat.

Denne Afstand findes passende at kunne bestemmes $\frac{3}{4}$ Tommer eller 9 Linier, hvorigjennem en mindre Aal i Almindelighed vil kunne pæsfere uskadt.

Dette Redskab kaldes nu i Almindelighed Braadlyster, da det er Braadden alene, hvorpaa Aalen fanges.

- b) Det senere opfundne saakaldte Sauglyster, som istedetfor Braade bestaaer af tætte til hinanden anbragte tallede Blade i Form af Saugblade, er vistnok med dets nuværende Construction et i flere Henseender forfæstligt Redskab, deels fordi det beskadiger Græsvarterne paa Bunden, som uundgaaeligen oprykktes, og deels fordi en meget liden og næsten ubrugbar Aal maa blive fanget, naar den kommer imellem Tafferne, som for oven ere smallere end forneden.

Bemeldte Redskab maatte endog med Hensyn til den først berørte Omstændighed alene qualificere sig til at benævnes skadelig, fordi det hver Gang, det optages, medfører en betydelig Deel Grøde, saa at f. Ex. om Vinteren ved ethvert Stanghul paa Isen efterlades en heel Dyrge af Græsvarter, hvor saadanne groe.

c) Endnu er der opfundet et andet Saugjern, den saakaldte Plumpestang, der forøvrigt er indrettet ligesom det Foransførte, men adskiller sig derfra, forsaavidt som det egentlige Saugjern er fastgjort, ikke paa en Træstage, men paa en Stang Jern af omtrent $1\frac{1}{2}$ Alens Længde og 16 Punds Vægt. Dets Niemeed er at kunne bruges paa saa dybe Bunde, hvor Aalestangen ikke kan benyttes.

Formedelst dets Vægt bliver dette Redskab, der er fastgjort ved en lang Line, ved dets egen Vægt nedstøbt endog i det dybeste Mudder paa de allerdybeste Bunde, hvor det er antageligt, at Aalens Unglen foregaaer, og hvor dette Redskab i denne Henseende affædtkommer fuldt saa megen Skade som det sidstomtalte med Hensyn til Græsvarterne, og da det, som Saugredskab har samme ødelæggende Indvirkning som det egentlige Sauglyster i dets nuværende Form, bør det vistnok, derhos som et nylig opfundet uforment Redskab, i ethvert Fald forbydes, selv endog om der paa Jernstangen anbragtes et Braadlyster istedetfor Saugjernet, da nemlig Braadlysteret, hvor der er blød Grund, vel ligesom paa haard Grund, kan træffes en Mængde Aal, men ikke saaledes som paa denne medtage dem.

Det vilde ifølge det Foransførte ikkun være det under Lit. a anførte Braadlyster paa Træstang, som man troede fremdeles at burde tilslades under de der anførte Betingelser, hvis man fulgte det Princip alene, at ethvert somhelst skadeligt Redskab bør affaffes, uden alt Hensyn til, om derved anrettes langt større Skade i andre Henseender. Men tages der nu Hensyn til, at det saakaldte Braadlyster ikkun med lidet Held kan benyttes, hvor der er blød Grund, og at som Følge deraf Sauglyster i den strengeste Vintertid paa Isen hidtil er benyttet paa saadanne blødgrundede Steder af de fattigste Menneffer i Hundredevis, — Menneffer, der paa saadan for de Fattige meest trykkende Tid almindeligviis ingen anden Tilflugt have end enten deres Lyfter eller Fattigvæsenet, — saa forekommer